

til, at hele dette Thing med Undtagelse af 8 a 9 Stemmer, som dog ikke modsatte sig det med nogen Kraft, stemte for, at Skibsafgiften skulde ophæves. Hele Udvalget, der den Gang, saa vidt jeg erindrer, bestod af 15 Medlemmer og deriblandt Medlemmer af saa forskellige Anskuelser som Schønheyder, Ree, Mørk, A. Sage og det ærede Medlem fra Sorø (Alberti) vare enige om, at Skibsafgiften skulde ophæves, og disse Medlemmer, men særlig den ærede Ordfører, nemlig det ærede Medlem for Kolbing (Berg) fik den Gang megen Ros af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille). Alle vare den Gang enige om, at denne Afgift var i højeste Grad forkastelig, ubensigtsmæssig og utidsvarende, omtrent det Samme som Bompengge paa Landeveien, og jeg kan ikke negte, at jeg ved at gjennemgaa det Hele har tilregnet mig en lignende Opfattelse, som Udvalget gjorde gjældende den Gang, uden at jeg derfor dog her tør udtale mig aldeles bestemt hverken for eller imod dette Lovforslag i og for sig. Lovforslaget vil vel blive gjort til Gjenstand for yderligere Overveielse, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at saavel paa dette Punkt som paa flere andre maa den nuværende Regjering betegnes som et Tilbagekridt fra den forrige Regjering. Dette er et stærkt Tilbagekridt fra, hvad hele dette Thing har været enigt om, og særlig altsaa ogsaa fra den Stilling, som ærede Medlemmer her bagved have indtaget, idet man fra alle Sider har været enigt om at ville have Skibsafgiften hævet. Jeg for min Part kan heller ikke negte, at jeg, efter at have gjennemgaaet det, finder det meget urigtigt og ubensigtsmæssigt i enhver Henseende og tillige ubilligt derved, at Gods som Tømmer og Kul bestattes i samme Grad som mere kostbare Gjenstande, ikke at tale om, at der er mange Ulemper forbundet med denne Afgift. Der indkom ifjor et Andragende fra en Mængde Næringsdrivende i forskellige Byer, dels paa Fyen og dels paa Østhyten af Sjælland, som sølte sig besværede af Forholdet til Hertugdømmene, og i den Anledning blev Andragendet henvist til den ærede Finantsminister. Den ærede Finantsminister er jo gaaet videre i dette Forslag, idet han har taget den indenrigske Fart med. Det forekommer mig, at der kunde være mest Grund til at gaa en af to Veie, enten at holde sig til det, der blev udtalt i Andragendet, eller gaa den Veie, som Folkethinget har betraadt i 1871—72, og ikke blive staaende ved det Forslag, som her er forelagt; men noget aldeles Bestemt skal jeg dog ikke udtale.

Talber: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har vistnok haft Ret i, at Anledningen til dette Forslags Fremkomst er det Andragende, som fremkom ifjor fra en Del Kjøbstæder, og som ved dette Things Beslutning blev henvist til den meget ærede Fi-

nantsminister. Man ser jo ogsaa, at den ærede Minister har taget Hensyn til dette Andragende ved sit Lovforslag, men Lovforslaget gaar, hvad der jo allerede er fremhævet, ud paa noget Mere, nemlig Ophævelse af Skibsafgiften for den indenrigske Skibsfart. Vi have altsaa her flaaet ind paa de partielle Reformers Veie eller rettere ere komne et Skridt videre paa den Veie. Det maa nemlig erindres, at vi i forrige Samling, umiddelbart efter at den interessante Afgjørelse havde fundet Sted ved Finantslovens 3die Behandling, betraadte de partielle Toldreformers Veie ved det lille aalborgske Forslag om Ophævelse af Salttold til Sodafabrikation. Jeg betragter dette som et lille Skridt videre fra den ærede Finantsministers Side, og jeg antager, at, hvis vi gaa frem med samme Raffhed, ville vi om nogle Tusinde Aar komme til det Maal, som Folkethinget har stillet sig. Det kan derfor ikke undre, at jeg i alt Fald ikke kan betragte denne Lov med videre gunstige Øine, og man kan jo heller ikke vente, at de øvrige Medlemmer af dette Thing, der ligesaa fuldt som jeg have været stemte for, at man skulde gaa videre, endog til Skibsafgiftens fuldstændige Ophævelse, kunne være ret tilfredse dermed. Skibsafgiften er uden Spørgsmaal en af de Afgifter, som i højeste Grad trænger til fuldstændig Aflysning. Hvad der staar her i Motiverne, at „de Indvendinger, der kunne gjøres mod den i Skibsafgifterne liggende særlige Bæftatning af Godsstransporten til Søen, særlig gjældende den indenrigske Skibsfart“, er ingenlunde Tilfældet. Det er allerede ikke Tilfældet af den Grund, at Afgiften paa den indenrigske Skibsfart jo kun er 4 Skilling pr. Ton eller 8 Skilling pr. Kommercelast, hvormod den for den udenrigske Fart er 48 Skilling pr. Kommercelast og 24 Skilling eller 50 Ore pr. Ton. Medens altsaa denne Afgift for den indenrigske Fart baade i finantiel Henseende er uden videre Betydning og paa Grund af sin Ringehed mindre trykkende — jeg siger ingenlunde, at den ikke er trykkende, men mindre trykkende — er Afgiften paa den udenrigske Skibsfart meget betydelig; hertil kommer saa endvidere det Moment, som blev berørt af det ærede Medlem, som nys talte, nemlig at den svares af hver bestuuet Kommercelast uden Hensyn til, hvormed den er bestuuet; hvad enten det er Svede, Raff eller Mursten, der føres, svares der lige stor Skibsafgift, og den svares tillige, hvad enten det er meget nærliggende eller fjerne Havne. Altsaa kommer den ikke til at staa i nogetsomhelst Forhold til Fragten eller Varenes Verdi. En Ladning Raff fra Brasilien til Kjøbenhavn og en Ladning Mursteen fra Flensborg til Kjøbenhavn svare lige høi Skibsafgift pr. Kommercelast. Af denne Grund maa det virkelig siges, at Skibsafgiften i udenrigsk Fart fuldt saa vel trænger til Ophævelse som Skibsafgiften i indenrigsk Fart.